

Sainpa syömen kaunokaisen.
Hellästi sitä halusin.
Lähtipä pala minusta,
niin on tuosta syömestäkin.

Uudesti sitä halusin.
Lähti vieläkin murena.
Enpä tuosta luovuttanut.
Vielä lähtivät kipunat.

Vaan palasten ratketessa
kasvavi ilo kodossa:
sykkivi sydän paremmin.
Siitä uupuvi vähempi.

Pois palaiset parhaat päästin.
Niistä rannoille ilonsa.
Vaan tyköni toiset tuovat
palat rannoilta iloksi.
Siitä taasen tanssiin käyvät.
Kohta lentävät kipinät.

Vaan mikä minun nimeni
aivan viimemainituille,
Joista toiset kaltaiseni,
toiset selvästi enempi,
syömeni alussa saadun?
Tuopa kerro noin nimeä.